

ПАТИЛАНСКА МОДА

Драги ми Смѣхурко,

Да ти се похваля. Новъ занаятъ зная, съсь машинка стрижа. Никакъ се не мая. Докато си баба шапката премѣри, азъ остригахъ мойтѣ славни патиланци и черното ере на съседа Бая. Ти ще се почудишъ, какъ съмъ се научилъ и, главно, машинка, отде съмъ получилъ. Свидличка пада баба Цоцолана. Тя веднажъ ми рече: „Ти нѣма да ходишъ въ бръснарница вече, бръснарь да те стриже: много скжпо струва. Машинка ще купя. Азъ бръснарь ще стана. — И каквото каза, тозчасъ го направи баба Цоцолана. Тя мене острига. А мойта ржчица, щомъ машинка хвана, неостриганъ косъмъ нийде не остана.

Единъ пжтъ дойдоха бабинитѣ внучки, Гана, Стана, Мика. Тѣ и тритѣ бѣха съ плетени косички. Най-малката още отъ прага завика:

— Бабо, бабо, знайшъ ли? Ще станемъ момчета! Днесъ ще ни острижатъ. Ще идемъ и тритѣ.

— Кжде? — пита баба.

— При бръснаря Яне.

— Туи нѣма да стане! Кжде ще вървите? На нашта машинка трѣбва да извадимъ по-скоро паритѣ! Почвай, Патилане!